

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 120,1-3v., 765, 787, 679

Čtení: Sk 21, 27 – 22, 1

Text: Sk 21, 27 – 28

Když se těch sedm dní chýlilo ke konci, uviděli ho v chrámě židé z provincie Asie. Pobouřili celý dav, zmocnili se Pavla a křičeli: "Izraelci, pojdte sem! To je ten člověk, který všude všechny učí proti vyvolenému lidu, proti Zákonu a proti chrámu. A teď ještě přivedl do chrámu pohany a znesvětil toto svaté místo."

V knize Skutků jsme četli o apoštolu Pavlovi, který údajně znesvětil svaté místo. Židé se domnívali, že přivedl do chrámu pohany, což je proti předpisům. Přitom Pavel udělal všechno tak, aby nikoho nepobouřil. Dokonce se předtím podrobil sedmidennímu očištnému obřadu v chrámě, aby bylo jasné, že je věrný Zákonu a žije podle něho. Když se těch sedm dní chýlilo ke konci, uviděli ho v chrámě židé z provincie Asie. Pobouřili celý dav, zmocnili se Pavla a křičeli: „Izraelci, pojdte sem! To je ten člověk, který všude všechny učí proti vyvolenému lidu, proti Zákonu a proti chrámu. A teď ještě přivedl do chrámu pohany a znesvětil toto svaté místo.“ Viděli totiž předtím Trofima z Efezu s Pavlem ve městě a domnívali se, že ho Pavel přivedl do chrámu. Bylo z toho pobouření po celém městě a schylovalo se k veřejnému lynči. Náboženský spor přerostl v bouři, kdy celé město bylo na nohou, takže musela zasáhnout římská vojenská posádka. V davu křičel každý něco jiného a velitel nebyl s to dozvědět se nic jasného. Proto chtěl uklidit Pavla do pevnosti. Než ho tam ale dovedl, řekl Pavel veliteli: „Smím ti něco říci?“ Velitel se podivil: „Ty umíš řecky?“ Byl překvapený, že ten údajný zločinec je vlastně velmi vzdělaný člověk. A to ještě nevěděl, že je Pavel také římský občan, a tudíž nemůže být jen tak zbičován, aniž by proběhl řádný soud a bylo mu sděleno obvinění a on se mohl obhájit.

Pavel řecky požádal velitele, aby směl promluvit k lidu a velitel mu to dovolil. Vzdělaný Pavel přešel plynule do hebrejštiny a oslovil zástupy. Zmínil, že studoval v Gamalielově škole a byl přesně vyučen zákonu otců. Vysvětlil pobouřeným židům, že byl právě tak plný horlivosti pro Boha, jako ti, co na něj nyní žalují. Pak se ale stalo něco, co jeho život naprosto změnilo. Setkal se s Ježíšem. Přesněji řečeno, ukázal se mu vzkříšený Kristus a povolal jej k tomu, aby zvěstoval evangelium pohanům. Pro pravověrné židy to bylo něco nemyslitelného. A když už, tak by se podle nich měli pohané napřed stát židy a dodržovat všechny předpisy Mojžíšova zákona. Ale Pavel rozpoznal, že víra v Krista osvobozuje člověka od svázanosti lidskými ustanoveními a předpisy. Objevil, jak obrovskou svobodu Ježíš přináší.

Německý teolog Ernst Käsemann kdysi napsal: „Křesťany všech věků netrápí ze všeho nejvíc zákonictví, nedostatek víry či teologické spory. Nejvíc je trápí sám Ježíš. Ten totiž udílí svobodu tak štědře a nebezpečně, že lidé nevědí, co si s ní počít. Kdykoli se Ježíš objeví na scéně, církve panikaří, neboť se bojí chaosu, který při jeho příchodu nastává. Proto chce spravovat tu svobodu, kterou Ježíš přináší, aby chránila duše, jež jsou jí svěřeny. Svobodu pak udílí v homeopatických dávkách tam, kde se to zdá být potřeba. Církve si činí nárok, že je zástupkyní Krista na zemi, ve skutečnosti se ale často snaží být jeho nástupkyní. Když je konfrontována s jeho obrazem, otrásá se v základech. Církevní tradice a zákony se pokusily Ježíše ochočit. Dnes všechny církve přežívají, protože se to podařilo.“

Vrat' me se ale k apoštolu Pavlovi. Ten např. v listu Koloským vyzývá své adresáty: „Nikdo tedy nemá právo odsuzovat vás za to, co jíte nebo pijete, nebo kvůli svátkům, kvůli novoluní nebo sobotám. To všechno je jen stín budoucích věcí, ale skutečnost je Kristus. Ať vám neupírá podíl na vykoupení nikdo, kdo si libuje v poníženosti a uctívání andělů, jak to v marné pýše své mysli viděl při svém zasvěcování. Takový člověk se nedrží hlavy, Krista, z níž celé tělo, pevně spojené klouby a šlachami, roste Božím růstem. Jestliže jste spolu s Kristem zemřeli mocností světa, proč si necháváte předpisovat: neber to do rukou, nejez, nedotýkej se – jako byste stále ještě byli v moci světa? Jsou to lidské předpisy a nauky o věcech, které se použitím ničí. Vydávají se za moudrost jako zvláštní projev zbožnosti, sebeponižování nebo tělesné umrtvování, ale nic neznamenají pro ovládnutí vášni.

Připomíná to v něčem Ježíšovu polemiku s farizeji a zákoníky, kterým Ježíš vyčítá, že, cituji: „Cedíte komára, ale velblouda spolknete! ... Očišť'ujete číše a talíře zvenčí, ale uvnitř jsou plné hrabivosti a chtivosti. ... Stavíte náhrobky prorokům, zdobíte pomníky spravedlivých a říkáte: 'Kdybychom my byli na místě svých otců, neměli bychom podíl na smrti proroků.' Tak svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch, kteří zabíjeli proroky. ... Hle, proto vám posílám proroky a učitele moudrosti i zákoníky; a vy je budete zabíjet a křižovat, budete je bičovat ve svých synagógách a pronásledovat z místa na místo.

To se tedy přihodilo i apoštolu Pavlovi. Před věřícími lidmi z vlastního národa jej museli ochránit pohané. Jako římský vězeň byl nakonec dopraven k soudu do Říma, kde po dvou letech jeho stopa končí. V kralické bibli se dočteme, že tamější bratří mu přišli naproti až ke Třem krčmám, kteréž uzřev Pavel, poděkoval Bohu a počal býti dobré mysli. Ale také tam čteme, že i jako obžalovaný vězeň v Římě, když čekal na soud, přijímal kohokoliv, kdo za ním přišel a s hlásáním evangelia pohanům nepřestal. A my, pohané, může jen říci: Bohu díky, že s tím nepřestal!

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty, který jsi stoloval s hříšníky, děkujeme ti, že jsi nás nevynechal, ale pozval jsi nás ke svému stolu. Ty sám hledáš cesty a způsoby, jak nám sdělit své evangelium. Dáváš nám svého Ducha, abychom ti rozuměli, radovali se ze tvé spásy a vyznávali svou víru, ať jsme kdekoliv.*

Přímlovná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, přimlouváme se za tvou církev, tak jako i ty ses za ni přimlouval u svého nebeského Otce. Modlíme se za to, aby se láska v církvi víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abychom rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a plní ovoce spravedlnosti. Modlíme se za staršovstva, kazatele a všechny pracovníky církve, synodály, za synodní radu a našeho synodního seniora. Dávej jim moudrost při správě církve a sborů. Modlíme se také za moudrost pro mocné tohoto světa. Zvláště prosíme za vlády a prezidenty světových mocností a zemí, kterých se dotýká válka na Ukrajině. Prosíme za pokoj pro Izrael a okolní národy. Kriste Ježíši, ve tvém jménu se modlíme, aby se na světě děla dobrá Boží vůle. Za to prosíme Boha Otce tak, jak nás to ty učíš: Otče náš...*